

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1064/2017
16.11.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Маје Ковачевић Томић, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела незаконит риболов из члана 277. став 2. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Миодрага Секулића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору II К 72/17 од 05.06.2017. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 192/17 од 14.09.2017. године, у седници већа одржаној 16.11.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Миодрага Секулића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору II К 72/17 од 05.06.2017. године и Вишег суда у Сомбору Кж1 192/17 од 14.09.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору II К 72/17 од 05.06.2017. године, окривљени АА, оглашен је кривим да је заједно са окривљенима ББ и ВВ извршио кривично дело незаконит риболов из члана 277. став 2. у вези члана 33. КЗ, за које је осуђен на новчану казну у износу од 100.000,00 динара, коју је дужан платити у року од три месеца од дана правноснажности наведене пресуде, а уколико окривљени не плати новчану казну у остављеном року, одређено је да ће се иста заменити казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан затвора. Истом пресудом, окривљеном АА је изречена мера безбедности одузимање предмета, садржаних у потврди од 10.06.2015. године број 001406 издатој од стране ШУ „Сомбор“ Сомбор и то: алуминијумског чамца, мотора „...“ од 29,4 kw, 3 сома укупне тежине 16 кг, весло, мередов и акумулатор. Окривљени АА је обавезан да плати суду трошкове поступка у износу од 13.101,70 динара и на име паушала износ од 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења. Оштећени је за остваривање имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Кж1 192/17 од 14.09.2017. године, одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених ВВ, АА и ББ, а пресуда Основног суда у Сомбору II К 72/17 од 05.06.2017. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости, благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Миодраг Секулић, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да се побијане пресуде заснивају на доказима на којима се по закону не могу заснивати. У том смислу као незаконите доказе бранилац означава записнике о испитивању сведока ГГ, ДД и ЋЋ, сачињене дана 05.11.2015. године, приликом испитивања наведених сведока од стране Основног јавног тужиоца у Сомбору, за које сматра да је суд требало да их издвоји из списка предмета, будући да је испитивање наведених сведока обављено супротно члану 300. став 1. ЗКП, јер јавни тужилац није упутио позив браниоцу и окривљеном АА, ради присуства испитивању наведених сведока, па је ово испитивање обављено без присуства окривљеног и његовог браниоца.

Изнетим наводима, по налажењу овог суда, бранилац окривљеног указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Одредбом члана 300. став 1. ЗКП прописано је да је јавни тужилац дужан да браниоцу осумњиченог упути позив да присуствује саслушању осумњиченог, односно да осумњиченом и његовом браниоцу упути позив, а оштећеног обавести о времену и месту испитивања сведока или вештака.

Врховни касациони суд најпре налази да из списка предмета произилази да су сведоци ГГ, ДД и ЋЋ, испитани дана 05.11.2015. године, од стране Основног јавног тужиоца у Сомбору, без присуства окривљеног АА и његовог браниоца, те да јавни тужилац није упутио позиве окривљеном и његовом браниоцу, да присуствују испитивању поменутих сведока.

Полазећи од наведеног, и цитираних законских одредби, по налажењу Врховног касационог суда, искази сведока ГГ, ДД и ЋЋ, дати на записницима о испитивању сведока од 05.11.2015. године, пред Основним јавним тужиоцем у Сомбору, прибављени су супротно члану 300. став 1. ЗКП, па нижестепени судови нису могли користити исказе наведених сведока у доказном поступку.

Међутим, по налажењу овог суда, с обзиром на друге доказе јер су нижестепени судови чињенично стање у предметном поступку утврдили и на основу исказа представника оштећеног ЕЕ, затим исказа сведока ЖЖ, ЗЗ, ИИ, те исказа судских вештака Енеса Брунчевића и др Милана Зобенице, као и на основу читања писмених доказа и то: ценовника за бесправно уловљену и загађењем риболовне воде угинулу рибу ЈП „Војводинашуме“ Нови Сад број 195 од 03.12.2002. године, записника „Војводинашуме“ број 000140, 00139 и 00141 од 10.06.2015. године, извештаја „Војводинашума“, ценовника пољопривредних производа и рибарства за 2014. годину ЈП „Војводинашуме“ од 29.01.2014. године, као и на основу извршеног увида у фотографије ковертиране и означене на страни 13 списка, те увида у потврду о одузетим алатима издату од стране ЈП „Војводинашуме“ од 10.06.2015. године, затим на основу дописа Министарства грађевинарства саобраћаја и инфраструктуре број 342-90/2016-01 од 09.05.2016. године о подацима о висини водостаја реке Дунав у Бездану на дан 10.06.2015. године око 15,00 часова са прилозима, те увидом у фискални рачун издат од стране Угоститељско-трговинске радње „ЈЈ“ од дана 10.06.2015. године, те на основу налаза и мишљења судског вештака Енеса Брунчевића, дипломираног инжењера електротехнике, као и на основу извода из текућих рачуна ближе означених на страни 103 до 106 списка – то у конкретном случају, по оцени овог суда, није дошло до битне повреде одредаба кривичног поступка у смислу члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, због које је нужно укидање правноснажних пресуда. Наиме, очигледно је да би и без исказа сведока ГГ, ДД и ЂЂ, била донесена иста пресуда.

Имајући у виду наведено, по оцени овог суда, неосновано бранилац окривљеног истиче да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Марина Радосављевић,с.р.

За председника већа-судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић